

רע"פ 730/16 - גרי יעקב גרשון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 730/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
גרי יעקב גרשון

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מיום 21.1.2016 בעפ"ת
16-01-2013 שניתן על ידי כבוד השופטת ר' בן-יוסף

עו"ד אשר ארבל

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ר' בן-יוסף) בעפ"ת 16-01-2013 מיום 21.1.2016, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (סגנית הנשיא נ' פראג לבוא) בתת"ע 14-10-4795 מיום 20.12.2015, בגדרו הורשע המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות לפי סעיפים 62(3), 64 ו-64(ד)(א) לפקודת התעבורה. נמצא, כי המבקש נהג ברכבו בעודו שיכור - וזאת, בשל סירובו לשתף פעולה עם דרישות השוטר להיעתר לבדיקת ינשוף. בית המשפט לתעבורה הגיע למסקנותיו על סמך קביעות עובדה ומהימנות, הן של השוטר והן של המבקש, וכעת בבקשתו, המבקש תוקף את קביעות אלה ומבקש מבית משפט זה לדון בסוגיות אלה שבעובדה, על אף חריגות הדבר.
2. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. הלכה היא כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיינתי בבקשה למתן רשות ערעור, ובפסקי הדין של בית המשפט לתעבורה ובית

המשפט המחוזי, ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. במקרה שלפניי, בקשת רשות הערעור אינה מעוררת שאלה עקרונית כאמור, והמבקש לא הצביע על עילה המצדיקה דיון בערכאת ערעור שנייה. כל עניינה של הבקשה הוא בתקיפת ממצאים עובדתיים אשר נקבעו בערכאה הדיונית ובחזרה על טענות אשר נדחו בפסקי דין של שתי ערכאות קודמות. כידוע, אין ערכאת הערעור מתערבת, ככלל, בממצאים מסוג זה, והלכה זו מקבלת משנה תוקף כאשר מדובר בבקשת רשות ערעור בפני ערכאה שלישית (רע"פ 7809/15 וילצ'נסקי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 5 (26.11.2015); רע"פ 6037/15 צדקה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (7.9.2015); רע"פ 7214/14 שמאי נ' עיריית תל אביב, פסקה 6 (5.11.2014)). המקרה שלפניי אינו מצדיק חריגה מכלל זה. בחינת מסקנותיו של בית המשפט לתעבורה, אף על רקע טענות המבקש, מעלה כי אין מדובר במקרה חריג המצדיק סטייה מהלכה זו. הערכאה הדיונית הגיעה למסקנה מנומקת כי עדותו של השוטר מהימנה וכי עדותו של המבקש אינה כזו, והתוצאה המשפטית נגזרה בהתאם. אף ערכאת הערעור לא ראתה מקום להתערב בקביעות אלה, וכאמור, אני סבור כי יש הצדקה שערכאה זו תעשה כן. על יסוד כל האמור, דין הבקשה להידחות.

3. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' באדר ב' התשע"ו (15.3.2016).

ש ו פ ט